

Kralická bible, vyd. 1579–1593

Obětování Izáka, G 22, 1–14

Když pak ty věci pomínuly, pokusyl Bůh Abrahama a řekl k němu: Abrahame! Kterýžto odpověděl: Teď gěm. Gemužto řekl: Wezmi nynj syna swého, toho gediného swého, kteréhož miľugeš, Izáka, a gdi do země Moriah a obětũg ho tam w obět zápalnau na gedné hoře, o nĩž powjm tobě. Tedy wřaw Abraham welmi ráno, ofedřař ofřa swého; a wřař dwa řlužebnjky swé s řebau a Izáka syna swého; a narekaw dřjwj k oběti zápalné, wřař a brař ře k mřřtu, o němž powděl mu Bůh. Třetjho pak dne pozdwiř Abraham ořj swých a wřel to mřřtu zdaleka. A řekl Abraham řlužebnjkũm swým: Pozũřaňte wy tuto s ofřem; gá pak a djetě pũgdeme tamto; a pomodřice ře nawřátjme ře k wám. Tedy wřař Abraham dřjwj k zápalné oběti a wřožil ge na Izáka syna swého, řař pak neř w ruce swé oheř a meč. Y řli oba řpořu. Mřuwě pak Izák Abrahamowi otcy swémũv řekl: Otče mũg! Kterýř odpověděl: Co chceř, řynu mũg? A řekl: Ay, teď oheř a drwa; a kdeř howádko k zápalné oběti? Odpověděl Abraham: Bůh opatřj sobě howádko k oběti zápalné, řynu mũg. A řli řředce oba řpořu. A kdyř řřřřli k mřřtu, o němž mu byl mřuwř Bůh, wdělř tu Abraham ořřař a srownař dřjwj, a řwázaw syna swého wřožil ho na ořřař na drwa. Y wřřáhř Abraham ruku řwau a wřař meč, aby zabiř syna swého. Tedy zawořař na něho anděl hořpodinũ s nebe a řekl: Abrahame, Abrahame. Kterýřto odpověděl: Ay gá. Y řekl gemu: Newřřahũg ruky swé na djetě, aniř mu co řiř; neboř řem giř poznař, že ře Boha bogjř, kdyř řy neodpuřřil řynu swému, gedinému swému, pro mne. A pozdwiř Abraham ořj swých, widěl, a hle, řkopec za njm wěřel w trnj za rohy swé; y řřel Abraham a wřař řkopce toho a obětowař geg w obět zápalnau mřřtu syna swého. A nazwař Abraham gméno mřřřta toho: Hořpodin opatřj.

Václav Hájek z Libočan: Kronika česká (1541/1819)

Czech a Lech Knijřzata

LEta od Narozenij Syna Bořijho Sřestřřřého Čřtyřřdřátého Čřřwřřého, a od řřworenij řwřeta giř bylo Piet

Třřyc Set Čřtyřřdřcet a Třř za dnũw Konřřa[n]řyna Třřetjho: Cyřaře

Konřřantynopolitanřkého wedře

pořtu Dwacatého a Čřřwřřého: Za Jana toho Gména Čřřwřřého Břřkupa Řřijmřřkého, w pořtu Sedmřřfatého Čřřwřřého: Knijřzata Charwřřřřská, Czech a Lech přřbrali řu ře s řwřymi do zemře Bohemřké, a přřgeli až pod gedem weliky wrch, a tu ře pořřadiwřře řobře y řwřym Dietem y Dobyřkuom

aby odpořřnutij wřřinili, Zemi ohledawřře že geřř wrodná znamenali. Nazagřřij pak ráno Czech pogaw

Lecha Bratra swého, a giné k tomu Čřtyřřy, wřřupili řu na ten wrch a otdudř řpatřřili Leřy a Rzeķy Hory y

Rowiny, a nawřřatiwřře ře k řwřym zaře: Rzeķl geřř Czech. Tuto mame gedem weliky Zřřip, po Slowanřkém

Yazyķu Wrch, a okolo nieho hogné rowiny, a wrodnũ Zemi, ale wřřecku Leřy porořřřũ:

Druhého pak

dne, řli řu okolo, a naleřřli Rzeķy s obũ řřan té hory hogné, a welmi Rybné, y nawřřřili řu ře k řwřym

opřeř, a wyprawowali gjjm wřřecken zpuřob té Kraginy: Nazagřřij pak kdyř Slunce z Hor wychazeti

pořalo. Czech powořal Bratra a Starřřřch, rozkázal řwoloři wřřecku rořinu y gjjch řlužebnjky, a pořřadiw

fe na gednom Pařezu, y vćinil geft rzeć tuto: Nuże milý Bratře, milij přátelé a Towaryſij genž
 ſte
 vćaſtnijcy mého putowánij a této prátze, widiel ſem kterak ne gednu ſemnu tiežku ſnáſſeli gſte
 prácy,
 gezdijce a chodijce po puſtinách bezceſtnych a huſtych leſych až do tohoto dne: Giž aſpoň tuto
 waſſym
 noham vćiňte odpoćinutij, a vćiňte Obiet wzacnú tiem kteřijž ſu wás do této wwedli Zemie.
 Toť geft ta:
 Tot geft ta Zemie, okterěz ćaſtokrát ſem wám prawil, a donij wás wweſti ſlibil, Zemie wám
 zaſlibená,
 Zwięři a Ptakuow plná, Medem a Mlekem oplywagicý, yakož pak ſami widijte, k obywanij
 welmi
 přiřhodná, Wody ſewſſech ſtrán hogné, a nad obyćeg Rybné: Tuť wám ſe nebude nic
 nedoſtawati,
 nepřatelé nebudau mocy wa[m] wſſkoditi. Y poniewadž tak přewtieſſená Kragina a welmi
 vrodná, giž w
 waſſych ruků geft, rozwažte profým yakym, a yak přiřhodnym gménem ta wlaſt, gmenowána
 by byti
 miela: Kteřijžto hned yako Božſkym wnuknutijm gſuce wzbuzeni. Y odkawad rzekli gſu,
 lepſſy a
 přiřhodniegſſij té Zemi gméno dáno byti má, gediné odtebe Knijže a Pane náſs: Poniewadž fy
 ty
 Cźechem gmenowán, též ona, aby Cźechowa Zemie ſlula ſluſſné geft: Tehdy powſtaw Cźech a
 hnut ſa
 ſwého Lidu napomenutijm, wzhlédł wzhuoru a padł na Zemi a libal gi, z toho ſe welmi
 raduge, že od
 geho gména má byti gmenowána, a wſtaw na horu obů ruků počal k Nebi pozdwihati, a rzka:
 Witag
 Zemie pře Swatá, Tiſycy ſliby od Bohuow nam zaſlibená, Cźaſu předeſſlého byla fy Lidij
 zbawena, ale
 giž nynij fy nám nawrácena, náſ zdrowé zachowag a rozmnož od národu do národu až
 naweky.

Karel st. ze Žerotína: dopis manželce (1621)

My negmilegſſji ſrdce,
 aby zdrawa gſaucz, wſſeligak ſe dobrže miela, Przałt bych wiernie. W autery rano pſałť ſem z
 Zidłochowicz, a to Pſani Pani Bohuncze, aby ge za tebau poſłala, ſem odeſłal: wćzera pak
 weczەر když ſem ſe ſem, nemoha držiwe, pro złau czeſtu, doſłal, dowiediel ſem ſe, že geft hned
 w noczy na ſtržedu za tebau odeſłano, na kterež až poſawad odpowiedi nemam, cźemuž ſe
 nemało diwjm: A protožt znowu piſſji, a oznamugi, že ſem z daru Boziho, we zdrowi ſe domu
 nawratił, než Pana Getrźicha w takowym ſpuſobu odgeł, že netrauffam aby do teto chwile żyw
 był: Pan Buh racziž mu ſam y w žiwotie y w ſmrti přiřtomen begti. Poſyłam ku Panu Otczy
 geho, a oznámugi mu o wſſem. O přiřgezdu toho knižete z Anhaltu giž wtichło zaſe, a
 neſmyſlim podle mnohych přiřčin, aby ho z Brna puſtiti chtieli. O ginym žiadnym aby ſem
 přiřgeti miel newjm, leć pan Karel z Kaunicz, a Pani Tawikowſka. Ale ani tim hrubie giſť
 negſem.
 S tim tie miłoſtiwe ochraně Boži poraucžim, a potěſſeneho ſhledani ſobie s tebau žiadam.
 Datum na Namieſſti 8. Apr. 1621.

Twug wierny Manžel až do Smrti

Kareł starłji z Zierotina

Tento Pacholek gede na Nowe Dwory, także niekoho gineho mułyjs ke mnie s odpowiedj
wyprawiti a s tiemi płaniami od twyho pana Bratra a od pana Kałłpara ktera ze łebau małs.